

Κύριες δηλώσεις για το Διεθνές Συνέδριο στα Κινέζικα, Φεβρουάριος 2025

Τα κεφάλαια 5 έως 8 της προς Ρωμαίους επιστολής
μπορούν να χαρακτηριστούν ως το κέντρο της Αγίας Γραφής.
Παρουσιάζουν το θέμα της Αγίας Γραφής με συγκεκριμένο και λεπτομερή τρόπο.
Οι λέξεις «ζωή» και «θάνατος» σχηματίζουν δύο αντίθετες γραμμές
στα κεφάλαια 5 έως 8, που μας δείχνουν ότι ο άνθρωπος βρίσκεται σε μια τριγωνική κατάσταση
μεταξύ Θεού και Σατανά, ζωής και θανάτου.

Καθώς απολαμβάνουμε τον Χριστό στα παθήματά μας,
μπορούμε να σωζόμαστε στη ζωή Του,
για την επίτευξη του οργανικού στόχου της δυναμικής σωτηρίας του Θεού,
που είναι η δημιουργία και η οικοδόμηση του οργανικού Σώματος του Χριστού.
Το Σώμα Του εκφράζεται στις τοπικές εκκλησίες,
όπου απολαμβάνουμε την πλούσια χάρη του Κυρίου,
και όπου ο Θεός της ειρήνης συντρίβει τον Σατανά κάτω από τα πόδια μας,
για την ένδοξη έκφρασή Του και τη φανέρωση της νίκης Του.

Αφού βιώσουμε το σωστό βάπτισμα,
γινόμαστε σύμφυτοι εν Χριστώ, και μαζί με τον Χριστό,
ως προς την ομοιότητα της ανάστασής Του, για να περπατάμε «εν καινότητι ζωής».

Η προς Ρωμαίους 8 αφορά το ζωοποιό Πνεύμα,
που περιλαμβάνει τα πάντα,
ως την τελική ολοκλήρωση του Τριαδικού Θεού.
Αυτό το Πνεύμα μας κάνει όμοιους με τον Χριστό
στη ζωή, τη φύση και την έκφραση.

ΓΕΝΙΚΟ ΘΕΜΑ:
ΚΕΦΑΛΑΙΑ 5 ΕΩΣ 8 ΤΗΣ ΠΡΟΣ ΡΩΜΑΙΟΥΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ—
ΤΟ ΚΕΝΤΡΟ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΓΡΑΦΗΣ

Πρώτο Μήνυμα

**Η Γραμμή της Ζωής και η Γραμμή του Θανάτου
στα Κεφάλαια 5 έως 8 της προς Ρωμαίους Επιστολής**

Αναγνώσματα από την Αγία Γραφή: Ρωμ 5:10, 12, 14, 17-18, 21,
6:4, 9, 16, 21-23, 7:5, 10, 13, 24, 8:2, 6, 10-11, 38

- I. Τα κεφάλαια 5 έως 8 της προς Ρωμαίους επιστολής μπορούν να χαρακτηριστούν ως το κέντρο της Αγίας Γραφής. Παρουσιάζουν το θέμα της Αγίας γραφής με συγκεκριμένο και λεπτομερή τρόπο:**
- A. Στην προς Ρωμαίους 5 έως 8 αναφέρονται επανειλημμένα δύο λέξεις - κλειδιά: ζωή και θάνατος. Η ζωή (5:10, 17-18, 21, 6:4, 22-23, 7:10, 8:2, 6, 10-11, 38) και ο θάνατος (5:12, 14, 17, 21, 6:9, 16, 21, 23, 7:5, 10, 13, 24, 8:2, 6, 10-11, 38) σχηματίζουν δύο αντίθετες γραμμές στα κεφάλαια 5 έως 8, τη γραμμή της ζωής και τη γραμμή του θανάτου, που μας δείχνουν ότι ο άνθρωπος βρίσκεται σε μια τριγωνική κατάσταση μεταξύ Θεού και Σατανά, ζωής και θανάτου.
 - B. Το δέντρο της ζωής και το δέντρο της γνώσης (δέντρο του θανάτου) απορρέουν σε δύο γραμμές—τη γραμμή της ζωής και τη γραμμή του θανάτου—που βρίσκονται σε ολόκληρη την Αγία Γραφή και καταλήγουν στην Αποκάλυψη. Η ζωή ξεκινά με το δέντρο της ζωής (Γεν 2:9) και καταλήγει στη Νέα Ιερουσαλήμ, που είναι η πόλη του νερού της ζωής με το δέντρο της ζωής (Απ 22:1-2), το φως της ζωής (21:23, 22:5) και τη δόξα της ζωής (21:10-11, 23). Ο θάνατος ξεκινά με το δέντρο της γνώσης (Γεν 2:17) και καταλήγει στη λίμνη της φωτιάς (Απ 20:10, 14).
 - Γ. Το να τρώμε το δέντρο της ζωής, δηλαδή να απολαμβάνουμε τον Χριστό ως την προμήθεια της ζωής, πρέπει να αποτελεί το πρωτεύον ζήτημα στην εκκλησιαστική ζωή (Γεν 2:9, 16, Απ 2:7). Το περιεχόμενο της εκκλησιαστικής ζωής βασίζεται στην απόλαυση του Χριστού. Όσο περισσότερο Τον απολαμβάνουμε, τόσο πιο πλούσιο θα είναι το περιεχόμενο.
 - Δ. Ωστόσο, για να απολαύσουμε τον Χριστό χρειάζεται να Τον αγαπάμε με την πρώτη αγάπη. Αν αφήσουμε την πρώτη μας αγάπη προς τον Κύριο, θα χάσουμε την απόλαυση του Χριστού και τη μαρτυρία του Ιησού. Συνεπώς, θα απομακρύνει τη λυχνία από μας—Απ 2:4-7.
 - Ε. Το να ανακτήσουμε την πρώτη αγάπη σημαίνει να θεωρήσουμε τον Κύριο Ιησού ως πρωτεύων σε όλα. Αν αφήσουμε τον Χριστό να γίνει το παν στη ζωή μας, αυτό σημαίνει ότι θα έχουμε ξεπεράσει την απώλεια της πρώτης αγάπης—Κολ 1:18β, Ιω 14:21, 23, Ψλ 90:1, 91:1, Φιλ 3:13-14.
 - ΣΤ. Η ομιλία του Κυρίου στην εκκλησία της Εφέσου μπορεί να συνοψιστεί σε τέσσερις κρίσιμες λέξεις: αγάπη, ζωή, φως και λυχνία. Για να ανακτήσουμε την πρώτη αγάπη θα πρέπει να δώσουμε στον Κύριο Ιησού υπεροχή με κάθε τρόπο και σε όλα. Τότε θα μπορούμε να Τον απολαμβάνουμε ως το δέντρο της ζωής, και αυτή η ζωή θα γίνει αμέσως το φως της ζωής (Ιω 8:12). Έτσι, θα λάμπουμε στην καθημερινή μας ζωή, αλλά και συλλογικά, θα φωτίζουμε σαν λυχνία (Απ 2:1-7).
 - Ζ. Η άσχημη κατάσταση των πονηρών ανθρώπων μάς δείχνει ότι δεν έρχονται στον Κύριο για να Τον φάνε και να Τον απολαύσουν (βλ. Ησ 55:1-2, 6-7, 57:20-21). Παρόλο που κάνουν πολλά άλλα πράγματα, δεν έρχονται σε επαφή με τον Κύριο, για να Τον λάβουν, να Τον δεχτούν, να Τον γευτούν και να Τον απολαύσουν. Στα μάτια του Θεού τίποτα δεν είναι πιο πονηρό απ' αυτό (Ιερ 2:13).

II. Σήμερα ο πιστός αποτελεί έναν μικροσκοπικό κήπο της Εδέμ—ο Θεός ως το δέντρο της ζωής είναι στο πνεύμα του, ο Σατανάς ως το δέντρο της γνώσης είναι στη σάρκα του, ενώ ο νους του βρίσκεται στο ενδιάμεσο. Μπορούμε να βρισκόμαστε είτε στο πνεύμα είτε στη σάρκα. Δεν υπάρχει άλλο μέρος για μας. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο πρέπει να φρονούμε το πνεύμα—Ρωμ. 8:6:

- A. Το σώμα του ανθρώπου αρχικά ήταν αγνό, αλλά μέσω της πτώσης του ανθρώπου, ο Σατανάς εγχύθηκε στον άνθρωπο και το σώμα του έγινε σάρκα—Γεν 3:6, Ρωμ 7:18α:
1. Το σώμα μας είναι «το σώμα της αμαρτίας» (Ρωμ 6:6) και «τούτο το σώμα του θανάτου» (7:24). Το σώμα της αμαρτίας είναι πολύ δραστήριο και γεμάτο δύναμη στο να αμαρτάνει εναντίον του Θεού, ενώ το σώμα του θανάτου είναι αδύναμο και ανίσχυρο στο να ευαρεστεί τον Θεό (7:18).
 2. Όσο ζούμε ακόμη, μέχρι την ημέρα της λύτρωσής μας, το σώμα της αμαρτίας και του θανάτου θα είναι πάντα μαζί μας—βλ. Ρωμ 8:23.
 3. Η σάρκα αποτελεί τον «τόπο συνάθροισης» και τη σύνθεση της αμαρτίας, του θανάτου και του Σατανά. Η σάρκα είναι μια απελπιστική περίπτωση και δεν μπορεί ποτέ να βελτιωθεί—Ρωμ 7:17-18, 21, βλ. Ιω 17:15.
- B. Για χάρη της οικονομίας Του, κατά την πανσοφία και την κυριαρχία Του, ο Θεός χρησιμοποιεί την αμαρτωλή, άσχημη σάρκα μας για να μας αναγκάσει να στραφούμε στο πνεύμα μας, έτσι ώστε να μπορέσουμε να κερδίσουμε περισσότερο από το Πνεύμα για την οικοδομή Του, δια της αύξησης του Θεού μέσα μας—Κολ 2:19, Ζαχ 4:6:
1. Από δικαστική άποψη, τόσο ο Σατανάς όσο και η σάρκα μας καταδικάστηκαν άπαξ δια παντός πάνω στον σταυρό (Ρωμ 8:3, Ιω 3:14, Εβρ 2:14, Β΄ Κορ 5:21). Ωστόσο, ο Θεός άφησε τη σάρκα να μείνει σε μας, για να μας βοηθήσει και να μας αναγκάσει να στραφούμε στον Χριστό μέσα στο πνεύμα μας, καθώς και για να μην έχουμε πεποίθηση στη σάρκα (Φιλ 3:3).
 2. Χωρίς τη βοήθεια που παρέχεται από την αμαρτωλή, άσχημη σάρκα, δεν θα ήμασταν τόσο απεγνωσμένοι για να κερδίσουμε τον Κύριο, για να σφυρηλατηθεί μέσα μας—Ρωμ 7:24-25, 8:2, 6, 13.
 3. Ο δικός μας στόχος μπορεί να είναι η αγιότητα, η πνευματικότητα ή η νίκη, αλλά ο στόχος του Θεού είναι να εργάζεται μέσα μας για να μας κάνει ένδοξους. Συχνά, όταν βρισκόμαστε σε μια δύσκολη κατάσταση, είμαστε πιο ανοιχτοί προς τον Κύριο και πιο πρόθυμοι να στραφούμε σε Αυτόν για να Τον αφήσουμε να εργαστεί μέσα μας—Ρωμ 8:28-29, Εφ 5:27.
 4. Εφόσον Τον αναζητούμε, ακόμα και η αμαρτωλή σύνθεση της σάρκας θα μας βοηθήσει να κερδίσουμε τον Κύριο. Επειδή αποτυγχάνουμε τόσο συχνά, είμαστε απεγνωσμένοι για να στραφούμε στο πνεύμα, και έτσι κερδίζουμε περισσότερο από το Πνεύμα—βλ. Εξ 23:23, 29-30, Κρ 2:21—3:4.
 5. Οι κακουχίες, οι ήττες, οι αποτυχίες και οι απογοητεύσεις μάς κάνουν να συνειδητοποιήσουμε ότι δεν υπάρχει καμία ελπίδα στη σάρκα. Η σάρκα είναι καλή μόνο γιατί μας αναγκάσει να στραφούμε στον Χριστό μέσα στο πνεύμα μας, μας οδηγεί στο πνεύμα, μας κάνει απεγνωσμένους για να εισέλθουμε στο πνεύμα, και μας κρατάει ξάγρυπνους για να μένουμε στο πνεύμα—Μτ 26:41, Εφ 6:17-18.
 6. Ο Κύριος δεν νοιάζεται για το αν θα νικήσουμε ή όχι. Νοιάζεται για ένα μόνο πράγμα—να κερδίσουμε τον Χριστό ως το Πνεύμα, έχοντας το φρόνημα του πνεύματος—Φιλ 3:8, Β΄ Κορ 3:17-18, Ρωμ 8:6.

III. Στην προς Ρωμαίους επιστολή, στο κεφάλαιο 5 είμαστε στον Αδάμ, στο κεφάλαιο 6 είμαστε στον Χριστό, στο κεφάλαιο 7 είμαστε στη σάρκα, και στο κεφάλαιο 8 είμαστε στο πνεύμα. Τον Αδάμ από το πέμπτο κεφάλαιο τον βιώνουμε στη σάρκα κατά το έβδομο κεφάλαιο, ενώ τον Χριστό από το έκτο κεφάλαιο Τον βιώνουμε στο πνεύμα κατά το όγδοο κεφάλαιο:

- A. Εμείς, οι πιστοί εν Χριστώ, είχαμε μια πραγματική μεταφορά θέσης από τον Αδάμ, μέσω του θανάτου Του, εις τον Χριστό δια της ανάστασής Του—Ρωμ 6:3-8:
1. Στον Αδάμ κληρονομήσαμε την αμαρτία που μας καθιστά αμαρτωλούς (Ρωμ 5:12α, 19α). Κληρονομήσαμε τον θάνατο που, αφενός, μας αποδυναμώνει, καθιστώντας μας ανίκανους να κάνουμε πράγματα που ευαρεστούν τον Θεό, και αφετέρου, μας κυριεύει (εδ. 12β, 14α, 17α). Επίσης, κληρονομήσαμε την καταδίκη κατά το νόμο υπό τον θάνατο (εδ. 16α).
 2. Στον Χριστό λάβαμε τη δωρεά της δικαιοσύνης, της ζωής και της δικαίωσης κατά χάρη προς τη ζωή, στην οποία βασιλεύουμε με τη χάρη σε όλα—Ρωμ 5:17β, 18β, 21.
- B. Εμείς οι πιστοί στον Χριστό έχουμε μια πρακτική και βιωματική μεταφορά από τη σάρκα (τον πρακτικό και βιωματικό Αδάμ), μέσω της σταύρωσής μας με τον Χριστό (Ρωμ 6:6, Γαλ 2:20), εις το Πνεύμα (τον πρακτικό και βιωματικό Χριστό), μέσω της οργανικής μας ένωσης με τον Χριστό, που είναι ο νόμος του Πνεύματος της ζωής (Ρωμ 8:2, 16α, Α΄ Κορ 6:17).
- Γ. Ο ίδιος ο Χριστός είναι η ζωή του Θεού, η αιώνια ζωή (Ιω 14:6α, 11:25, Α΄ Ιω 1:2). Ήρθε για να έχουμε ζωή και να την έχουμε σε αφθονία (Ιω 10:10β). Πέθανε με θάνατο που απελευθερώνει τη ζωή και εισήλθε στη ανάσταση που παρέχει τη ζωή (12:24), για να γίνει το ζωογόνο Πνεύμα (Α΄ Κορ 15:45β), που είναι ο νόμος του Πνεύματος της ζωής (Ρωμ 8:2), παρέχοντας ζωή στο πνεύμα μας, στο νου και το θνητό μας σώμα, ώστε να είμαστε πληρωμένοι με τη ζωή για να διακονούμε τους άλλους με αυτή τη ζωή (Ρωμ 8:10, 6, 11, Β΄ Κορ 5:4, Α΄ Ιω 5:16α, Ιω 6:63, Πραξ 5:20).

IV. Προκειμένου να παραμείνουμε στη γραμμή της ζωής, θα πρέπει να ακολουθήσουμε την οδό της απόλαυσης του Χριστού ως το δέντρο της ζωής. Ακολουθεί μια κρίσιμη κοινωνία από τον Αδελφό Λι.

**ΑΠΟΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΣ ΤΟΝ ΧΡΙΣΤΟ ΩΣ ΤΟ ΔΕΝΤΡΟ ΤΗΣ ΖΩΗΣ—
ΚΡΙΣΙΜΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΔΕΛΦΟ ΛΙ**

«Τον Μάιο του 1943 προσβλήθηκα από ένα κρούσμα φυματίωσης. Κατά τη διάρκεια των δυόμισι ετών της ασθένειάς μου είδα το δέντρο της ζωής. Εκείνη την περίοδο είδα ότι, στην ανάκτηση του Κυρίου και στο έργο που κάναμε, είχαμε έλλειψη ζωής. Κάθε είδους πρόβλημα, ανεξάρτητα από το τι μπορεί να είναι, αποτελεί το αποτέλεσμα έλλειψης ζωής. Όταν το είδα αυτό, μετάνιωσα και εξομολογήθηκα πολύ, έχοντας πλήρη μετάνοια ενώπιον του Κυρίου. Επίσης, σμιλεύτηκα πολύ ενώπιόν Του. Τα μηνύματα σχετικά με το δέντρο της ζωής έσωσαν πολλούς αγίους, αλλά και απελευθέρωσαν πολλά αδέρφια στη Ναντσίνγκ. Εξαιτίας των τεσσάρων χρόνων αναταραχής στην εκκλησία της Σαγκάης, οι άγιοι ήταν αποκαρδιωμένοι και καταθλιπτικοί για χρόνια και δεν μπορούσαν να κάνουν τίποτα. Εκείνα τα μηνύματα απελευθέρωσαν το πνεύμα τους και διαφώτισαν την καρδιά τους. Ευχαριστώ τον Κύριο που, μέσω των μηνυμάτων για το δέντρο της ζωής, η εκκλησία στη Σαγκάη θεραπεύτηκε. Τα μηνύματα για το δέντρο της ζωής έθεσαν τα θεμέλια για την αναζωπύρωση της εκκλησίας στη Σαγκάη»—Η Ιστορία και η Αποκάλυψη της Ανάκτησης του Κυρίου.

«Αν θέλουμε να ακολουθήσουμε την οδό της απόλαυσης του Θεού, θα πρέπει να έχουμε μια αλλαγή αντίληψης. Αν θέλουμε να εισέλθουμε στην πραγματικότητα της απόλαυσης του Θεού, θα πρέπει να δούμε ένα κατευθυντήριο όραμα. Μόνο όταν έγινα σαράντα ετών ο Κύριος μου αποκάλυψε τον τρόπο να Τον απολαμβάνω. Ήμουν

απογοητευμένος που για είκοσι χρόνια ο περισσότερος χρόνος και η ενέργειά μου είχαν σπαταληθεί. Οι περισσότερες από τις προσευχές μου δεν είχαν καμία αξία, όπως δεν είχε καμία αξία και ο χρόνος που είχα αφιερώσει, διαβάζοντας την Αγία γραφή και άλλα πνευματικά βιβλία. Τότε συνειδητοποίησα ότι ο τρόπος που κάναμε έργο, όπως και ο τρόπος της πνευματικής μας αναζήτησης, ήταν λάθος».

«Επειδή υπέφερα μεγάλη απώλεια, ακολουθώντας την λανθασμένη οδό, δεν θα ήθελα να επαναλάβουν και άλλοι το ίδιο λάθος. Ελπίζω οι άλλοι να μπορέσουν να ακολουθήσουν την οδό της απόλαυσης του Θεού. Παρακαλώ τους αγίους να μην ακολουθούν πλέον την λανθασμένη οδό. Οφείλουμε να εξετάσουμε τον προηγούμενο τρόπο αναζήτησης. Πρέπει να έχουμε μια δραστική αλλαγή αντίληψης. Χρειάζεται να αποκτήσουμε ένα κατευθυντήριο όραμα»—Το Όραμα του Δέντρου της Ζωής και του Δέντρου της Γνώσης του Καλού και του Κακού.

Δεύτερο Μήνυμα

Το αποτέλεσμα της Δικαίωσής μας— η Πλήρη Απόλαυση του Θεού εν Χριστώ ως Ζωή μας

Αναγνώσματα από την Αγία Γραφή: Ρωμ 5:1-11

- I. Δικαίωση είναι η πράξη του Θεού κατά την οποία μας εγκρίνει σύμφωνα με το πρότυπο της δικαιοσύνης Του. Η δικαιοσύνη των πιστών δεν αποτελεί μια συνθήκη που υπάρχει μέσα τους, αλλά το πρόσωπο με το οποίο έχουν ενωθεί, που είναι ο ίδιος ο ζωντανός Χριστός:**
- A. Όταν πιστεύουμε στον Χριστό, λαμβάνουμε τη συγχώρεση του Θεού (Πραξ 10:43). Τότε ο Θεός μπορεί να μας δικαιώσει (Ρωμ 3:24, 26), θέτοντας τον Χριστό ως τη δικαιοσύνη μας, καθώς μας ντύνει με τον Χριστό ως το ιμάτιο της δικαιοσύνης (Ησ 61:10, Ακ 15:22, Ιερ 23:6, Ζαχ 3:4).
- B. Η ζωή είναι ο στόχος της σωτηρίας του Θεού. Συνεπώς, η δικαίωση είναι «της ζωής». Μέσω της δικαίωσης έχουμε φτάσει στο πρότυπο της δικαιοσύνης του Θεού και μπορούμε να ανταποκριθούμε σε αυτό, ώστε τώρα ο Θεός να μπορεί να μας μεταδίδει τη ζωή Του—Ρωμ 5:18.
- II. Το αποτέλεσμα της δικαίωσής μας είναι η πλήρης απόλαυση του Θεού εν Χριστώ ως ζωής μας— Ρωμ 5:1-11:**
- A. Το αποτέλεσμα της δικαίωσής μας ενσωματώνεται σε έξι υπέροχα χαρακτηριστικά για τη δική μας απόλαυση: την αγάπη (Ρωμ 5:5), τη χάρη (εδ. 2), την ειρήνη (εδ. 1), την ελπίδα (εδ. 2), τη ζωή (εδ. 10) και τη δόξα (εδ. 2). Αυτά τα εδάφια αποκαλύπτουν επίσης τον Τριαδικό Θεό για την απόλαυσή μας: το Άγιο Πνεύμα (Ρωμ 5:5), τον Χριστό (εδ. 6) και τον Θεό (εδ. 11).
- B. Μέσω του λυτρωτικού θανάτου του Χριστού, ο Θεός μας δικαιώσε, εμάς τους αμαρτωλούς, και μας συμφιλίωσε, ενώ ήμασταν εχθροί Του, με τον εαυτό Του (Ρωμ 5:1, 10-11). Επιπλέον, «η αγάπη του Θεού είναι ξεχυμένη μέσα στις καρδιές μας διαμέσου του Αγίου Πνεύματος, που δόθηκε σε μας» (εδ. 5):
1. Παρόλο που μπορεί να είμαστε ταλαιπωρημένοι, ανεπαρκείς και θλιμμένοι, δεν μπορούμε να αρνηθούμε την παρουσία της αγάπης του Θεού μέσα μας. Προκειμένου να παραμείνουμε στη γραμμή της ζωής, που είναι ο ίδιος ο Χριστός (Ιω 14:6α), θα πρέπει να φυλάζουμε τον εαυτό μας στην αγάπη του Θεού (Ιδ 20-21), που είναι ο ίδιος ο Θεός (Α΄ Ιω 4:8, 16).
 2. Χρειάζεται να αναζωπυρώσουμε το δοσμένο από τον Θεό πνεύμα της αγάπης. Έτσι, θα μπορούμε να έχουμε ένα φλεγόμενο πνεύμα αγάπης για να υπερνικήσουμε την υποβάθμιση της σημερινής εκκλησίας. Το να αναζωπυρώσουμε το πνεύμα μας σημαίνει να αναπτύξουμε τη συνήθεια να εξασκούμε το πνεύμα μας συνεχώς, ώστε να μπορούμε να μένουμε σε επαφή με τον Κύριο, που είναι το Πνεύμα μέσα στο πνεύμα μας—Β΄ Τιμ 1:6-7, 4:22.
- Γ. «Λάβαμε την είσοδο με την πίστη σε τούτη τη χάρη, στην οποία στεκόμαστε» (Ρωμ 5:2). Αφού δικαιωθήκαμε δια της πίστης και βρισκόμαστε στη σφαίρα της χάρης, «έχουμε ειρήνη με τον Θεό διαμέσου του Κυρίου μας Ιησού Χριστού» (εδ. 1):
1. Το να έχουμε ειρήνη «προς τον Θεό» (σύμφωνα με το πρωτότυπο κείμενο) σημαίνει ότι το ταξίδι μας προς τον Θεό, μέσω της δικαίωσής μας δια της πίστης, δεν έχει ακόμη ολοκληρωθεί, και ότι οδεύουμε ακόμη προς τον Θεό. Σύμφωνα με το έβδομο κεφάλαιο του κατά Λουκά Ευαγγελίου, ο Κύριος Ιησούς είπε στην αμαρτωλή γυναίκα, που «αγάπησε πολύ» επειδή είχε συγχωρεθεί πολύ (Ακ 7:47-48), «η πίστη σου σε έσωσε, πήγαινε σε ειρήνη» (εδ. 50).

2. Αφού περάσουμε από την πύλη της δικαίωσης, χρειάζεται να βαδίσουμε στον δρόμο της ειρήνης (Ρωμ 3:17). Όταν φρονούμε το πνεύμα—με το να φροντίζουμε το πνεύμα μας, να το χρησιμοποιούμε, να δίνουμε προσοχή σε αυτό, να ερχόμαστε σε επαφή με τον Θεό μέσω του πνεύματός μας, όντας σε κοινωνία με το Πνεύμα του Θεού, και με το να περπατάμε και να ζούμε στο πνεύμα μας—ο νους μας γίνεται ειρήνη, ώστε να μας παρέχει μια εσωτερική αίσθηση ανάπαυσης, απελευθέρωσης, φωτεινότητας και παρηγοριάς (Ρωμ 8:6).

III. Στη σφαίρα της χάρης, έχουμε τον Θεό ως το καύχημα και την αγαλλίασή μας για τη δική μας απόλαυση και χαρά. Το να καυχόμαστε στον Θεό σημαίνει επίσης να «καυχόμαστε μέσα στις θλίψεις, ξέροντας ότι η θλίψη κατεργάζεται υπομονή, και η υπομονή δοκιμασμένο χαρακτήρα, και ο δοκιμασμένος χαρακτήρας ελπίδα»—Ρωμ 5:3-4, 11:

- A. Η θλίψη είναι στην πραγματικότητα η ενσάρκωση και η γλυκιά επίσκεψη της χάρης. Το να απορρίψουμε τη θλίψη σημαίνει να απορρίψουμε τη χάρη, που είναι ο Θεός ως η μερίδα μας για την απόλαυσή μας. Η χάρη μάς επισκέπτεται κυρίως στη θλίψη, μέσω της οποίας ο Θεός κάνει τα πάντα (πρόσωπα, ζητήματα, καταστάσεις, περιστάσεις, ακόμα και το περιβάλλον) να συνεργούν προς το αγαθό, ήτοι να κερδίζουμε περισσότερο από τον Χριστό ώστε Εκείνος να σφυρηλατείται στην ύπαρξή μας, για να μεταμορφωθούμε μεταβολικά και να γίνουμε σύμμορφοι με την εικόνα του Χριστού, έτσι ώστε να εισέλθουμε σε πλήρη υιοθεσία—Β΄ Κορ 12:7-9, Ρωμ 8:28-29.
- B. Η θλίψη κατεργάζεται υπομονή, η δε υπομονή δοκιμή, που είναι ο δοκιμασμένος χαρακτήρας και η εγκεκριμένη αξία (Φιλ 2:19-22). Ο Παύλος είπε ότι, οι συνεργάτες του και εκείνος, δοκιμάστηκαν από τον Θεό προκειμένου να τους εμπιστευθεί το ευαγγέλιο (Α΄ Θεσ 2:4). Ο Θεός δοκίμαζε, εξέταζε και έλεγχε τις καρδιές τους συνεχώς, έτσι ώστε το κήρυγμα του ευαγγελίου να μην προέρχεται από τον εαυτό τους, για να ευαρεστούν τους ανθρώπους, αλλά από τον Θεό για να ευαρεστούν Εκείνον:
 1. Η Α΄ Πέτρου 1:7 λέει ότι η δοκιμή της πίστης μας είναι «πολυτιμότερη από το χρυσάφι που καταστρέφεται, παρόλο που δοκιμάζεται με φωτιά», τη φωτιά των δοκιμασιών και των παθημάτων. Όταν ο ακατέργαστος χρυσός δοκιμάζεται με το κάψιμο της εξαγνιστικής φωτιάς, αποκτά μια ποιότητα που είναι εύκολα αποδεκτή απ' όλους—Μαλ 3:3.
 2. Ο Κύριος θέλει να πληρώσουμε το τίμημα για να Τον κερδίσουμε ως τη χρυσή πίστη, μέσα από πύρινες δοκιμασίες, ώστε να μετέχουμε στον αληθινό χρυσό, που είναι ο ίδιος ο Χριστός, ως η θεία ζωή και φύση, για την οικοδόμηση του Σώματός Του. Έτσι, θα μπορέσουμε να γίνουμε μια καθαρή χρυσή λυχνία για την οικοδόμηση της χρυσής Νέας Ιερουσαλήμ—Απ 3:18, 1:20, 21:18, 23, Β΄ Πε 1:4.
 3. Μερικοί άγιοι, οι οποίοι αγαπούν τον Κύριο, νομίζουν ότι είναι κατάλληλοι να εργαστούν για Εκείνον επειδή έχουν μια συγκεκριμένη μερίδα ζωής και φωτός. Ωστόσο, είναι ακατέργαστοι και στερούνται την ιδιότητα του «δοκιμασμένου χαρακτήρα», τη δοκιμασμένη ιδιότητα που προκύπτει από την αντοχή της θλίψης και της δοκιμής. Αυτή η ιδιότητα κάνει τους ανθρώπους που διακονούνται να νιώθουν χαρά, γλυκύτητα και άνεση.
 4. Όλοι πρέπει να προσευχόμαστε έτσι, «Κύριε, δώσε μου έναν δοκιμασμένο χαρακτήρα». Ο Κύριος τότε θα διαμορφώσει τις περιστάσεις που θα μας δοκιμάσουν. Παρόλο που είμαστε δούλοι του Χριστού, μας λείπει ο δοκιμασμένος χαρακτήρας. Αυτό προβληματίζει τον Θεό, μας καταστρέφει, αλλά αποτελεί και παρενόχληση για τους αγίους και τον οίκο του Θεού. Με το φως και το χάρισμά μας μπορούμε να βοηθάμε τους αγίους, όμως εξαιτίας της έλλειψης ενός δοκιμασμένου χαρακτήρα, τους βλέπουμε—Μτ 24:45-51.
- Γ. Μαζί με τη δοκιμασία έχουμε και ελπίδα (Ρωμ 5:4). Καυχόμαστε για την ελπίδα της δόξας του Θεού (εδ. 2):

1. Παρόλο που υπομένουμε κατά χάρη και περπατάμε με ειρήνη, δεν βρισκόμαστε ακόμη πλήρως στη δόξα, που είναι η έκφραση του Θεού. «Η προσωρινή ελαφριά μας θλίψη κατεργάζεται σε μας, από υπερβολή σε υπερβολή, αιώνιο βάρος δόξας»—Β΄ Κορ 4:17.
 2. Ο Θεός κάθε χάρης μάς κάλεσε στην αιώνια δόξα Του εν Χριστώ Ιησού. Εδώ και τώρα μπορούμε να απολαμβάνουμε τον Χριστό, που κατοικεί στο πνεύμα μας, ως την ελπίδα της δόξας—Α΄ Πε 5:10, Α΄ Θεσ 2:12, Κολ 1:27, Φιλ 3:21.
 3. Ο Κύριος οδηγεί στη δόξα τους πολλούς γιους Του, αγιάζοντάς μας καθημερινά (Εβρ 2:10-11). Μέρα με τη μέρα μεταμορφωνόμαστε από βαθμό σε βαθμό δόξας, καθώς στρέφουμε συνεχώς την καρδιά μας στον Κύριο, για να βλέπουμε τη δόξα του Θεού στο πρόσωπο του Ιησού Χριστού (Β΄ Κορ 3:16-18, 4:6β).
- Δ. Καθώς απολαμβάνουμε τον Χριστό στα παθήματά μας, μπορούμε να σωζόμαστε στη ζωή Του, για την επίτευξη του οργανικού στόχου της δυναμικής σωτηρίας του Θεού, που είναι η δημιουργία και η οικοδόμηση του οργανικού Σώματος του Χριστού. Το Σώμα Του εκφράζεται στις τοπικές εκκλησίες, όπου απολαμβάνουμε την πλούσια χάρη του Κυρίου, και όπου ο Θεός της ειρήνης συντρίβει τον Σατανά κάτω από τα πόδια μας, για την ένδοξη έκφρασή Του και τη φανέρωση της νίκης Του—Ρωμ 5:10, 12:5, 16:1, 4-5, 16, 20.

Τρίτο Μήνυμα

Η Ομοιότητα του Θανάτου και της Ανάστασης του Χριστού

Αναγνώσματα από την Αγία Γραφή: Ρωμ 6:3-5, 5:17, Γαλ 3:27

- I. «Όσοι βαπτιστήκαμε στον Ιησού Χριστό, βαπτιστήκαμε στον θάνατό του»—Ρωμ 6:3:**
- A. Το βάπτισμα δεν είναι μια εθιμοτυπία ή τελετουργία. Το βάπτισμα δηλώνει τη συνταύτισή μας με τον Χριστό—Ρωμ 6:3.
 - B. Μέσω του βαπτίσματος εμβαπτίζομαστε στον Χριστό, λαμβάνοντάς Τον ως την σφαίρα μας, ώστε να μπορέσουμε να ενωθούμε με Αυτόν, όντας ένα στον θάνατο και την ανάστασή Του.
 - Γ. Γεννηθήκαμε στη σφαίρα του Αδάμ, του πρώτου ανθρώπου (Α΄ Κορ 15:45, 47), αλλά μέσω του βαπτίσματος, μεταφερθήκαμε στη σφαίρα του Χριστού (1:30, Γαλ 3:27), του δεύτερου ανθρώπου (Α΄ Κορ 15:47).
 - Δ. Όταν βαπτίζομαστε στον Χριστό, βαπτίζομαστε στον θάνατό Του—Ρωμ 6:3.
 - E. Ο θάνατός Του μας διαχώρισε από τον κόσμο και τη σατανική δύναμη του σκότους, καθώς και τερμάτισε τη φυσική μας ζωή, την παλιά μας φύση, τον εαυτό, τη σάρκα, ακόμη και ολόκληρη την ιστορία μας.
- II. «Συνταφήκαμε, λοιπόν, μαζί του διαμέσου τού βαπτίσματος στον θάνατο, ώστε, καθώς ο Χριστός αναστήθηκε από τους νεκρούς με τη δόξα τού Πατέρα, έτσι και εμείς να περπατήσουμε [εν καινότητι ζωής]» (σύμφωνα με το πρωτότυπο)—Ρωμ 6:4:**
- A. Ο παλιός μας άνθρωπος συσταυρώθηκε με τον Χριστό (Ρωμ 6:6), και τάφηκε μαζί Του, μέσω του βαπτίσματος στον θάνατο.
 - B. Στη φυσική σφαίρα, οι άνθρωποι πρώτα πεθαίνουν και μετά θάβονται. Ωστόσο, ο λόγος του Παύλου δείχνει ότι, στην πνευματική σφαίρα, πρώτα ταφόμαστε και μετά πεθαίνουμε.
 - Γ. Δεν πεθαίνουμε άμεσα, αλλά εισερχόμαστε στον θάνατο του Χριστού μέσω του βαπτίσματος.
 - Δ. Ο Χριστός και ο θάνατός Του είναι ένα και το αυτό.
 - E. Πέρα από τον Χριστό, δεν θα μπορούσαμε ποτέ να βαπτιστούμε στον θάνατό Του, γιατί το στοιχείο του αποτελεσματικού θανάτου Του βρίσκεται μόνο σε Εκείνον, στον αναστημένο Χριστό που περιλαμβάνει τα πάντα—βλ. Ιω 5:29, 11:24-25, Πραξ 1:22, 2:31.
 - ΣΤ. Η δόξα του Πατέρα στην προς Ρωμαίους 6:4 αναφέρεται στην εκδήλωση της θειότητας.
 - Z. Μετά το βάπτισμα γινόμαστε ένας καινούργιος άνθρωπος στην ανάσταση—Φιλ 3:10.
 - H. Η ανάσταση δεν είναι μόνο μια μελλοντική κατάσταση, αλλά και μια παρούσα διαδικασία.
 - Θ. Το ότι περπατάμε «εν καινότητι ζωής» σημαίνει ότι σήμερα ζούμε στη σφαίρα της ανάστασης και βασιλεύουμε στη ζωή—Ρωμ 6:4, 5:17.
 - I. Αυτό το είδος διαβίωσης καταπολεμά μέσα μας όλα όσα είναι από τον Αδάμ μέχρι να μεταμορφωθούμε πλήρως και να γίνουμε σύμμορφοι με την εικόνα του Χριστού—Ρωμ 12:2, 8:29.
- III. «Επειδή, αν έχουμε γίνει σύμφυτοι μαζί του ως προς την ομοιότητα του θανάτου του, κατά συνέπεια θα είμαστε και ως προς την ομοιότητα της ανάστασης»—Ρωμ 6:5:**
- A. Το να είμαστε σύμφυτοι μαζί Του υποδηλώνει μια οργανική ένωση στην οποία υπάρχει αύξηση, ώστε ο ένας να μπορεί να μετέχει στη ζωή και τα χαρακτηριστικά του άλλου—Ρωμ 6:5α.
 - B. Στην οργανική ένωση με τον Χριστό, ό,τι βίωσε ο Χριστός έγινε μέρος της ιστορία μας.

- Γ. Ο θάνατος και η ανάστασή Του ανήκουν τώρα και σε μας επειδή είμαστε εν Χριστώ, οργανικά ενωμένοι με Αυτόν. Αυτό είναι το μπόλιασμα—Ρωμ 11:24.
- Δ. Αυτό το μπόλιασμα αποβάλλει όλα τα αρνητικά μας στοιχεία, ανασταίνει, ανυψώνει και εμπλουτίζει τις Θεόκτιστες ικανότητές μας, καθώς και διαποτίζει ολόκληρη την ύπαρξή μας για να μας μεταμορφώσει.
- Ε. Η ομοιότητα του θανάτου του Χριστού είναι το βάπτισμα που αναφέρεται στην προς Ρωμαίους 6:4. Η ομοιότητα της ανάστασης του Χριστού είναι η καινούργια ζωή που αναφέρεται στο εδάφιο 4.
- ΣΤ. «Προς την ομοιότητα της ανάστασής Του» (Ρωμ 6:5) δεν αναφέρεται σε μια μελλοντική, αντικειμενική ανάσταση, αλλά στην παρούσα διαδικασία της αύξησης.
- Ζ. Όταν βαφτιστήκαμε, γίναμε σύμφυτοι μαζί με τον Χριστό ως προς την ομοιότητα του θανάτου Του. Τώρα, μέσω του θανάτου Του, γινόμαστε σύμφυτοι στην ανάστασή Του.
- Η. Όπως το στοιχείο του θανάτου του Χριστού βρίσκεται μόνο σε Εκείνον, έτσι και το στοιχείο της ανάστασής Του βρίσκεται μόνο στον ίδιο τον Χριστό. Αυτός ο Ίδιος είναι η ανάσταση—Ιω 11:25.
- Θ. Αφού βιώσουμε το σωστό βάπτισμα, γινόμαστε σύμφυτοι εν Χριστώ, και μαζί με τον Χριστό, ως προς την ομοιότητα της ανάστασής Του, για να περπατάμε «εν καινότητι ζωής»—Ρωμ 6:4.

IV. «Όσοι βαπτιστήκατε στον Χριστό»—Γαλ 3:27:

- A. Το βάπτισμα έχει τέσσερις πτυχές: το βάπτισμα στο όνομα του Πατέρα, του Υιού και του Πνεύματος (Μτ 28:19), το βάπτισμα στον Χριστό (Γαλ 3:27), το βάπτισμα στον θάνατο του Χριστού (Ρωμ 6:3) και το βάπτισμα στο Σώμα του Χριστού (Α΄ Κορ 12:13).
- B. Το βάπτισμα μεταφέρει τους μετανοημένους ανθρώπους από την παλιά τους κατάσταση σε μια καινούργια, καθώς τερματίζει την παλιά τους ζωή και τους αναγεννά με τη νέα ζωή του Χριστού, και μάλιστα τη νέα ζωή εν Χριστώ—Ρωμ 8:2, 10.
- Γ. Το βάπτισμα έχει δύο πλευρές—την ορατή και την αόρατη:
 1. Η ορατή πλευρά είναι του νερού, ενώ η αόρατη πλευρά είναι του Αγίου Πνεύματος—Πραξ 2:38, 41, 10:44-48.
 2. Χωρίς την αόρατη πλευρά του Πνεύματος, η ορατή πλευρά του νερού θα ήταν ανώφελη. Όπως και χωρίς την ορατή πλευρά του νερού, η αόρατη πλευρά του Πνεύματος θα ήταν ασαφής και μη πρακτική. Χρειάζονται και οι δύο πλευρές.
- Δ. Το να βαπτιστούμε στον Τριαδικό Θεό σημαίνει να βαπτιστούμε στον Χριστό—Γαλ 3:27:
 1. Είμαστε γιοι Θεού επειδή είμαστε εν Χριστώ. Είμαστε εν Χριστώ επειδή βαφτιστήκαμε στον Χριστό—Ρωμ 8:10, 14, Γαλ 3:26, 4:7.
 2. Το να βαφτιστούμε στον Χριστό αποτελεί τον τρόπο να είμαστε εν Χριστώ—Γαλ 3:27.
 3. Επειδή έχουμε βαπτιστεί στον Χριστό, τώρα απολαμβάνουμε μια οργανική ένωση με Αυτόν, που μπορεί να μεταμορφώσει ολόκληρη την ύπαρξή μας—Ρωμ 12:2.
 4. Είναι σημαντικό το γεγονός ότι, στο τέλος του τρίτου κεφαλαίου στην προς Γαλάτας επιστολή, ο Παύλος καταλήγει με τα λόγια για το βάπτισμα στον Χριστό και σχετικά με το να ντυνόμαστε τον Χριστό—Γαλ 3:27.
 5. Το γεγονός ότι ο Παύλος καταλήγει με τα εδάφια για το βάπτισμα δείχνει ότι, όσα αναφέρονται σε αυτό το κεφάλαιο, μπορούν να βιωθούν μόνο εάν έχουμε βαπτιστεί στον Χριστό και έχουμε ντυθεί τον Χριστό—Γαλ 3:27.
 6. Όσοι βαπτιστήκατε στον Χριστό, ντυθήκατε τον Χριστό—Γαλ 3:27.
 7. Έχουμε ήδη βαπτιστεί στον Χριστό, ο οποίος τώρα μας καλύπτει.
 8. Αφενός, κατά το βάπτισμα εμβαπτίζομαστε στον Χριστό. Αφετέρου, κατά το βάπτισμα ντυνόμαστε τον Χριστό.

9. Πολλοί από εμάς μπορούν να δώσουν δυνατή μαρτυρία ότι βαφτιστήκαμε στον Χριστό και ότι ντυθήκαμε τον Χριστό, που είναι η ενδυμασία και το κάλυμμά μας— Γαλ 3:27.

Τέταρτο Μήνυμα
Ο Καινούργιος Άνδρας

Αναγνώσματα από την Αγία Γραφή: Ρωμ 7:2-6

I. Ο Χριστός είναι ο καινούργιος Άνδρας—Ρωμ 7:2-6:

- A. Όντας αναγεννημένοι, τόσο οι αδελφοί όσο και οι αδελφές, έχουν τον Χριστό ως Άνδρα τους και αποτελούν μέρος της συζύγου Του.
- B. Όλοι οι γνήσιοι Χριστιανοί έχουν τον Χριστό ως Άνδρα τους. Ωστόσο, είναι λυπηρό το γεγονός ότι πολλοί δεν Τον γνωρίζουν ως Άνδρα τους.

II. Ο παλιός μας άνθρωπος, που είναι ο παλιός μας άνδρας, έχει σταυρωθεί:

- A. Η προς Ρωμαίους 7:2-4α μας φανερώνει δύο άνδρες:
 - 1. Ο πρώτος άνδρας, ο παλιός άνδρας, είναι ο παλιός άνθρωπος, όπως αναφέρεται στην προς Ρωμαίους 6:6, ο οποίος έχει συσταυρωθεί με τον Χριστό.
 - 2. Ο δεύτερος άνδρας, ο καινούργιος άνδρας, που αναφέρεται στην προς Ρωμαίους 7:2-4, είναι ο Χριστός.
- B. Δεδομένου ότι ο παλιός μας άνθρωπος, που ήταν ο παλιός άνδρας, συσταυρώθηκε με τον Χριστό, απελευθερωθήκαμε από τον νόμο του και ενωθήκαμε με τον καινούργιο άνδρα, τον αιθαλή Χριστό.
- Γ. Όντας πιστοί, έχουμε δύο ιδιότητες:
 - 1. Η πρώτη και παλιά ιδιότητά μας είναι ο πεσμένος παλιός άνθρωπος, ο οποίος άφησε την αρχική θέση της συζύγου, που ήταν εξαρτημένη από τον Θεό, και ανέλαβε αλαζονικά τη θέση του συζύγου και της κεφαλής, ανεξάρτητα από τον Θεό.
 - 2. Η δεύτερη και νέα ιδιότητά μας είναι ο αναγεννημένος καινούργιος άνθρωπος, που έχει αποκατασταθεί στην αρχική και σωστή θέση ως γνήσια σύζυγος του Θεού, η οποία εξαρτάται από τον Θεό και Τον λαμβάνει ως την Κεφαλή—Ησ 54:5, Α΄ Κορ 11:3.
 - 3. Δεν έχουμε πλέον την ιδιότητα του παλιού άνδρα επειδή έχουμε σταυρωθεί.
 - 4. Τώρα έχουμε μόνο τη νέα ιδιότητα της σωστής συζύγου, κατά την οποία λαμβάνουμε τον Χριστό ως Άνδρα μας. Δεν πρέπει πλέον να ζούμε σύμφωνα με τον παλιό άνθρωπο, δηλαδή δεν πρέπει να λαμβάνουμε τον παλιό άνθρωπο ως άνδρα μας.
- Δ. Δεδομένου ότι ο νόμος προορίστηκε και δόθηκε στον παλιό σύζυγο, τον παλιό άνθρωπο, ο θάνατός του μας θανάτωσε ως προς τον νόμο μέσω του σώματος του Χριστού.

III. Ο παλιός μας άνθρωπος θανατώθηκε ως προς τον νόμο μέσω του σώματος του Χριστού, ώστε να μπορέσουμε να συζευχθούμε άλλο άνδρα, τον Χριστό, που αναστήθηκε από τους νεκρούς—Ρωμ 7:4α:

- A. Αυτή η ένωση δείχνει ότι, με τη νέα μας ιδιότητα ως σύζυγος, έχουμε μια οργανική ένωση με τον Χριστό, κατά το πρόσωπο, το όνομα, τη ζωή και την ύπαρξη, στην ανάστασή Του. Τώρα είμαστε παντρεμένοι με τον Χριστό, τον νέο μας Άνδρα—Β΄ Κορ 11:2.
- B. Εφόσον ο Χριστός είναι ο Άνδρας μας, θα πρέπει να εξαρτόμαστε από Αυτόν και να Τον λαμβάνουμε ως την Κεφαλή μας—Εφ 5:23:
 - 1. Το να λάβουμε τον Χριστό ως Άνδρα μας σημαίνει να βάλουμε τέλος σε όλα όσα είμαστε, όσα έχουμε και όσα κάνουμε, θέτοντας την εμπιστοσύνη μας σε Αυτόν στα πάντα.
 - 2. Το να λάβουμε τον Χριστό ως Άνδρα μας σημαίνει επίσης ότι πιστεύουμε εις τον Χριστό.
 - 3. Δεν πρέπει πλέον να ζούμε κατά τον εαυτό μας, αλλά δια του Χριστού. Πρέπει να αφήνουμε τον Χριστό να ζει για εμάς.

4. Δεν είμαστε πλέον ο σύζυγος. Ο παλιός μας άνθρωπος σταυρώθηκε, και τώρα ο Χριστός είναι ο Άνδρας μας.
- Γ. Ο Χριστός δεν είναι μόνο η Κεφαλή μας, είναι επίσης το πρόσωπο και η ζωή μας—Κολ 3:4.
- Δ. Όταν κάποιος πιστεύει και βαπτίζεται στον Τριαδικό Θεό, μετέχει σ' ένα άλλο πρόσωπο, δηλαδή παντρεύεται τον ίδιο τον Χριστό.

IV. Όντας σύζυγος, καρποφορούμε στον Θεό—Ρωμ 7:4β:

- A. Όταν είμαστε στην ανάσταση και ζούμε για τον Θεό, μπορούμε να καρποφορούμε στον Θεό.
- B. Όντας αναγεννημένοι, ως η σύζυγος, καρποφορούμε στον Θεό. Αυτό σημαίνει ότι όλα όσα κάνουμε τώρα σχετίζονται με τον Θεό.
- Γ. Εδώ υπάρχει μια έντονη αντίθεση μεταξύ θανάτου και Θεού.
- Δ. Η φράση «καρποφορήσουμε στον Θεό» σημαίνει ότι ο Θεός αναδύεται ως καρπός:
 1. Έτσι, ό,τι είμαστε και κάνουμε πρέπει να αποτελεί τον ζωντανό Θεό.
 2. Πρέπει να παράγουμε το περίσσειμα του Θεού που ξεχειλίζει. Με αυτόν τον τρόπο θα έχουμε τον ζωντανό Θεό ως καρπό και θα καρποφορούμε στον Θεό.

V. Πεθήναμε σε σχέση με τον νόμο που μας κρατούσε, ώστε να μπορέσουμε να απαλλαγούμε από αυτόν. Όντας η σύζυγος και ο καινούργιος άνθρωπος, δεν είμαστε πλέον υπό τον νόμο—Ρωμ 7:6:

- A. Ο νόμος απεικονίζει και ορίζει τον Θεό—Λευ 19:2.
- B. Κατά συνέπεια, θέτει πολλές απαιτήσεις και προϋποθέσεις στον πεσμένο άνθρωπο, και έτσι, αναγνωρίζει τις αμαρτίες και οδηγεί τον άνθρωπο στη γνώση της αμαρτίας—Ρωμ 3:20, 4:15, 5:20.
- Γ. Με αυτόν τον τρόπο ο άνθρωπος εκτίθεται και υποτάσσεται στον νόμο—Ρωμ 3:19.

VI. Όντας η σύζυγος, θα πρέπει επίσης να υπηρετούμε τον Κύριο «εν καινότητι πνεύματος», και όχι σύμφωνα με το παλιό γράμμα (σύμφωνα με το πρωτότυπο κείμενο)—Ρωμ 7:6:

- A. Στην προς Ρωμαίους 6:4 έχουμε την «καινότητι ζωής» για την καθημερινή μας ζωή, και στο εδάφιο 7:6 έχουμε τη «καινότητι πνεύματος» για την υπηρεσία μας:
 1. Η καινότητα ζωής προέρχεται από την συνταύτισή μας με την ανάσταση του Χριστού, και είναι για την πορεία μας στην καθημερινή μας ζωή.
 2. Η καινότητα πνεύματος αποτελεί το αποτέλεσμα της απαλλαγής μας από τον νόμο και της ένωσής μας με τον αναστημένο Χριστό, και είναι για την υπηρεσία μας στον Θεό.
 3. Η καινότητα πνεύματος και η καινότητα ζωής αποτελούν το αποτέλεσμα της σταύρωσης του παλιού ανθρώπου.
- B. Τόσο η καινότητα ζωής όσο και η καινότητα πνεύματος σχετίζονται με το Πνεύμα:
 1. Η καινότητα ζωής σχετίζεται με τον ίδιο τον Χριστό στην ανάστασή Του, ο οποίος είναι το ζωοποιό Πνεύμα—Α΄ Κορ 15:45β.
 2. Το πνεύμα στη φράση «καινότητι πνεύματος» αναφέρεται στο αναγεννημένο μας ανθρώπινο πνεύμα, στο οποίο κατοικεί ο Κύριος ως το Πνεύμα—Β΄ Τιμ 4:22:
 - α. Μπορούμε να υπηρετούμε «εν καινότητι πνεύματος» επειδή ο Θεός έχει ανανεώσει το πνεύμα μας.
 - β. Όλα όσα σχετίζονται με το αναγεννημένο πνεύμα μας είναι καινούργια.
 - γ. Το αναγεννημένο πνεύμα μας είναι μια πηγή νεότητας επειδή ο Κύριος, η ζωή του Θεού και το Άγιο Πνεύμα είναι εκεί.
 - δ. Τα πάντα στο αναγεννημένο πνεύμα μας είναι καινούργια. Στο αναγεννημένο μας πνεύμα υπάρχει μόνο νεότητα.

Γ. Χρειάζεται να συνειδητοποιήσουμε ότι, όντας ο καινούργιος άνθρωπος, απελευθερωθήκαμε από τον νόμο του παλιού ανθρώπου, και παντρευτήκαμε τον καινούργιο Άνδρα, τον αναστημένο Χριστό, για να μπορέσουμε να καρποφορήσουμε στον Θεό και να υπηρετήσουμε τον Κύριο «εν καινότητι πνεύματος».

Πέμπτο Μήνυμα
Ο Ενοικών Χριστός

Αναγνώσματα από την Αγία Γραφή: Ρωμ 8:9-11, 28-29

- I. Η προς Ρωμαίους 8 μπορεί να θεωρηθεί ως το επίκεντρο ολόκληρης της Αγίας Γραφής και το κέντρο του σύμπαντος. Συνεπώς, αν βιώνουμε την προς Ρωμαίους 8, θα βρισκόμαστε στο κέντρο του σύμπαντος.
- II. Το κεφάλαιο 8 στην προς Ρωμαίους επιστολή δεν είναι δογματικό αλλά βιωματικό. Δεν μιλάει για το δόγμα της Τριάδας, αλλά για την εμπειρία της Τριάδας στην χριστιανική ζωή.
- III. Η προς Ρωμαίους 8 αποκαλύπτει ότι ο επεξεργασμένος Τριαδικός Θεός, που είναι ο νόμος του Πνεύματος της ζωής, παρέχει τη θεία ζωή στους πιστούς για τη διαβίωσή τους—Ρωμ 8:2, 6, 10-11, 26-29.
- IV. Η προς Ρωμαίους 8 αφορά το ζωοποιό Πνεύμα, που περιλαμβάνει τα πάντα, ως την τελική ολοκλήρωση του Τριαδικού Θεού. Αυτό το Πνεύμα μας κάνει όμοιους με τον Χριστό στη ζωή, τη φύση και την έκφραση. Αυτό είναι το όγδοο κεφάλαιο στην προς Ρωμαίους επιστολή.
- V. «Εσείς, όμως, δεν είστε τής σάρκας, αλλά του Πνεύματος, αν το Πνεύμα τού Θεού κατοικεί μέσα σας»—Ρωμ 8:9α:
 - A. Αυτό το κεφάλαιο μάς αποκαλύπτει πώς ο Τριαδικός Θεός—ο Πατέρας (Ρωμ 8:15), ο Υιός (εδ. 3, 29, 32) και το Πνεύμα (εδ. 9, 11, 13-14, 16, 23, 26)—παρέχει τον εαυτό Του ως ζωή (εδ. 2, 6, 10, 11) μέσα στον τριμερή άνθρωπο—στο πνεύμα, την ψυχή και το σώμα—ώστε να μας κάνει γιους Του (εδ. 14-15, 19, 23, 29, 17) για τη συγκρότηση του Σώματος του Χριστού (Ρωμ 12:4-5).
 - B. Εάν αφήσουμε το Πνεύμα του Τριαδικού Θεού να κατοικήσει μέσα μας, τότε στην εμπειρία μας θα είμαστε εν πνεύματι, δεν θα είμαστε πλέον στη σάρκα.
 - Γ. Αν πράγματι συμβεί αυτό, ο Τριαδικός Θεός ως το Πνεύμα θα μπορεί να εξαπλώνεται από το πνεύμα μας (Ρωμ 8:10) εις την ψυχή, που αντιπροσωπεύεται από τον νου μας (εδ. 6), και τελικά θα ζωοποιήσει ακόμα και το θνητό μας σώμα (εδ. 11).
- VI. «Αλλά, αν κάποιος δεν έχει το Πνεύμα τού Χριστού, αυτός δεν είναι δικός του»—Ρωμ 8:9β:
 - A. Αυτό δείχνει ότι το να είμαστε του Χριστού εξαρτάται από το Πνεύμα Του.
 - B. Αν δεν υπήρχε το Πνεύμα του Χριστού, ή αν ο Χριστός δεν ήταν το Πνεύμα, δεν θα υπήρχε τρόπος να ενωθούμε με Αυτόν και να ανήκουμε σε Αυτόν.
 - Γ. Ωστόσο, ο Χριστός είναι όντως το Πνεύμα (Β΄ Κορ 3:17), είναι μαζί με το πνεύμα μας (Β΄ Τιμ 4:22) και είναι ένα πνεύμα με μας (Α΄ Κορ 6:17).
 - Δ. Το Πνεύμα του Θεού και το Πνεύμα του Χριστού δεν είναι δύο Πνεύματα αλλά ένα.
 - E. Ο Παύλος χρησιμοποιεί αυτούς τους όρους εναλλακτικά, υποδεικνύοντας ότι το ενοικούν Πνεύμα της ζωής στην προς Ρωμαίους 8:2 είναι το ζωοποιό Πνεύμα του Τριαδικού Θεού που περιλαμβάνει τα πάντα.
 - ΣΤ. Ο Θεός, το Πνεύμα και ο Χριστός αναφέρονται στην προς Ρωμαίους 8:9.
 - Z. Δεν βρίσκονται τρία πρόσωπα μέσα μας αλλά μόνο ένα, το τριαδικό Πνεύμα του Τριαδικού Θεού—Ιω 4:24, Β΄ Κορ 3:17, Ρωμ 8:11.
- VII. «Αν όμως ο Χριστός είναι μέσα σας, αφενός το σώμα είναι νεκρό εξαιτίας της αμαρτίας, αφετέρου το πνεύμα είναι ζωή εξαιτίας της δικαιοσύνης»—Ρωμ 8:10:
 - A. Η φράση «ο Χριστός...μέσα σας» αποτελεί το κρίσιμο σημείο στην προς Ρωμαίους επιστολή:
 1. Στο κεφάλαιο 3 ο Χριστός είναι στον σταυρό, χύνοντας το αίμα Του για τη λύτρωσή μας.

2. Στο κεφάλαιο 4 ο Χριστός είναι στη ανάσταση.
 3. Στο κεφάλαιο 6 είμαστε εν Χριστώ.
 4. Στο κεφάλαιο 8 ο Χριστός είναι το Πνεύμα μέσα μας.
- B. Πριν να πιστέψουμε στον Κύριο, εσωτερικά το πνεύμα μας ήταν νεκρό και εξωτερικά το σώμα μας ήταν ζωντανό.
- Γ. Τώρα που έχουμε τον Χριστό μέσα μας, παρόλο που εξωτερικά το σώμα μας είναι νεκρό εξαιτίας της αμαρτίας, εσωτερικά το πνεύμα μας είναι ζωή εξαιτίας της δικαιοσύνης.
- Δ. Ο ερχομός του Χριστού μέσα μας ως ζωή εκθέτει την κατάσταση θανάτου του σώματός μας.
- Ε. Μέσα στο πνεύμα μας βρίσκεται ο Χριστός το Πνεύμα, ως δικαιοσύνη, που έχει ως αποτέλεσμα τη ζωή. Όμως στη σάρκα μας βρίσκεται ο Σατανάς ως αμαρτία, που έχει ως αποτέλεσμα τον θάνατο.
- ΣΤ. Μέσω της πτώσης του ανθρώπου, η αμαρτία εισήλθε στο ανθρώπινο σώμα, φέρνοντας μαζί της τον θάνατο, με αποτέλεσμα το σώμα να νεκρωθεί και να γίνει αδύναμο στα πράγματα του Θεού:
1. Μολονότι ο Θεός καταδίκασε την αμαρτία στη σάρκα (Ρωμ 8:3), η αμαρτία ούτε ξεριζώθηκε ούτε εξαλείφθηκε από το πεσμένο σώμα του ανθρώπου.
 2. Συνεπώς, το σώμα μας είναι ακόμα νεκρό.
- Z. Το πνεύμα στην προς Ρωμαίους 8:10 είναι το αναγεννημένο πνεύμα του ανθρώπου, που είναι σε αντίθεση με το πεσμένο σώμα του ανθρώπου.
- Η. Το πνεύμα που είναι ζωή εξαιτίας της δικαιοσύνης αναφέρεται στο ανθρώπινο πνεύμα μας, όχι στο Πνεύμα του Θεού.
- Θ. Το πνεύμα μας όχι μόνο αναγεννήθηκε και ζωοποιήθηκε, αλλά έγινε και ζωή:
1. Όταν πιστέψαμε στον Χριστό, Εκείνος εισήλθε στο πνεύμα μας, ως το θείο Πνεύμα της ζωής, και αναμείχθηκε με αυτό.
 2. Αυτά τα δύο πνεύματα, ως εκ τούτου, έγιναν ένα πνεύμα—Α΄ Κορ 6:17.
- I. Με τη δικαίωση του Θεού λάβαμε δικαιοσύνη, η οποία είναι ο ίδιος ο Τριαδικός Θεός που εισέρχεται στην ύπαρξή μας, μέσα στο πνεύμα μας—Ρωμ 8:10:
1. Αυτή η δικαιοσύνη έχει ως αποτέλεσμα τη ζωή—Ρωμ 5:18, 21.
 2. Τώρα το πνεύμα μας δεν είναι απλώς ζωντανό, το πνεύμα μας είναι ζωή.

VIII. «Αν το Πνεύμα εκείνου, που ανέστησε τον Ιησού από τους νεκρούς, κατοικεί μέσα σας, αυτός που ανέστησε τον Ιησού από τους νεκρούς, θα ζωοποιήσει και τα θνητά σας σώματα, διαμέσου τού Πνεύματός του, που κατοικεί μέσα σας»—Ρωμ 8:11:

- A. Σε αυτό το εδάφιο έχουμε ολόκληρο τον Τριαδικό Θεό—Εκείνον «που ανέστησε τον Ιησού από τους νεκρούς», τον Χριστό και το Πνεύμα Του, «που κατοικεί μέσα σας».
- B. Ο Χριστός παρέχει τον εαυτό Του στους πιστούς, όπως φαίνεται από τη φράση «ζωοποιήσει τα θνητά σας σώματα». Αυτό υποδεικνύει ότι η χορήγηση δεν λαμβάνει χώρα μόνο στο κέντρο της ύπαρξής μας, αλλά και στο εξωτερικό, δηλαδή σε ολόκληρη την ύπαρξή μας.
- Γ. Η ζωοποίηση δεν αναφέρεται στη θεία θεραπεία, αλλά στο αποτέλεσμα του να αφήνουμε το Πνεύμα του Θεού να κατοικήσει μέσα μας και να διαποτίσει ολόκληρη την ύπαρξή μας με τη θεία ζωή.
- Δ. Με αυτόν τον τρόπο ο Χριστός ζωοποιεί το θνητό μας ετοιμοθάνατο σώμα, όχι απλώς για να το θεραπεύσει, αλλά για να είναι ζωντανό ώστε να εκτελέσει το θέλημά Του.